

متن پرسش

استاد مهربان سلام: با توجه به اینکه این جسم آلی همان نفس است در این موطن، چرا وقتی با چشم یا بینایی به دست و پا و بدن که همان جسم آلی یا نفس در این موطن هستند نگاه می کنیم فرقی بین ادراک جسم آلی که خودمان باشیم و اشیا خارجی در کیفیت ادراک نیست؟ در صورتی که ما می گوئیم حواس دریچه ادراک خارج است، اما ما با حواس جسم آلی که همان نفس در این موطن است را درک می کنیم، این یعنی جسم آلی خارجیت دارد؟ در صورتی که جسم آلی خودمان هستیم و خودمان که از خودمان خارجیت نداریم که با بینایی که دریچه خارج است می توانیم خود را ببینیم، آیا اینگونه است که در جسم آلی در این موطن حواس ما از همدیگر خارجیت دارند چون با این خارجیت است که ما می توانیم حواس را از هم تفکیک کنیم مثلا چون بینایی در جسم آلی در این موطن از لامسه خارجیت دارد می توان همچون ادراک اشیا اطراف دست و پا و بدن را دید و ادراک کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نفس، جسم آلی است به این معنا می باشد که تا در این دنیا و با ابزارهای این دنیایی به سر می برد، برای تحقق آنچه در موطن نفس بودنش اراده می کند از دست و پا و چشم استفاده می نماید و خودش آن را احساس می کند که چنین است. موفق باشید